

lovmedholdeligheden af denne praksis, idet det har været anført, at et sådant vilkår ikke ville kunne støttes alene på den betragtning, at ingen har krav på at få beskikkelse som vejer og måler, og at der derfor for beskikkelserne må kunne fastsættes alle sådanne sagligt begrundede betingelser, som den beskikkende myndighed måtte finde ønskelige. Spørgsmålet har ikke været prøvet for domstolene, men man har for at afskære tvivl i lovforslaget indsat en *aldersgrænse* på 70 år.

Da der i særlige tilfælde vil være behov for at kunne *fratage en beskikkelse* uden at rejse straffesag mod vedkommende vejer og måler, foreslås det, at handelsministeren skal kunne fratage beskikkelsen, såfremt vedkommende vejer og måler ved udøvelsen af sin virksomhed groft eller gentagne gange har tilsidesat de ham påhvilende pligter, f. eks. gentagne gange har vejet eller målt forkert, så det giver grund til at antage, at han ikke fremtidig vil drive veje- og målevirksomhed på forsvarlig måde. Berettigelsen af fratagelsen vil kunne forlanges forelagt domstolene til prøvelse.

Det foreslås videre, at tilsynet med de af de statsautoriserede vejere og målere benyttede redskaber som hidtil udøves af justerdirektøren, men det forudsættes, at udgifterne hertil fremtidig afholdes af statskassen.

Endelig skal nævnes, at det foreslås, at den i næringsloven omhandlede *afgift* til vejnings- og målefonden bortfalder, men at der i stedet skal betales en afgift til statskassen.

Om sidstnævnte forslag udtalte *handelsministeren* ved fremsættelsen:

„Ved næringsloven af 1931 pålagde man de statsautoriserede vejere og målere en afgift af deres nettoindtægt, som skulle betales til en fond: vejnings- og målingsfonden. Baggrunden herfor var, at man fandt det rimeligt at skære toppen af de meget betydelige indtægter ved de store vejerembeder. Alene i Århus, der ganske vist var det største vejerembede, havde den kgl. vejer og måler i 1929 en bruttoindtægt på 225.000 kr. og en nettoindtægt på 46.000 kr., hvilket målt med den tids prisniveau og beskatningssystem jo var en meget stor indtægt. Man fandt det ikke naturligt, at enkeltpersoner for udførelsen af offentlige funktioner af den omhandlede art oppebar så store beløb. Afgifterne blev som nævnt indbetalt til vejnings- og målingsfonden, og der blev truffet bestemmelse om, at